

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ
Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ : ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ
Θέμα : « Συνέχιση λειτουργίας ενός ιστορικού Ραδιοφωνικού Σταθμού »

Κύριε Υπουργέ,

Παρακαλούμε να διαβάσετε και να απαντήσετε στο υπόμνημα του συλλόγου «Φίλοι του Ραδιοφώνου», ο οποίος είναι ο μοναδικός ραδιοφωνικός σταθμός που ανήκει σε Κοινοφελές Σωματείο και έχει ιδρυθεί από το 1960, ώστε να συνεχίσει τη λειτουργία του αυτός ο ιστορικός σταθμός.

Παρακαλούμε να τοποθετηθείτε στα αιτήματα του Συλλόγου α)για να γίνει έλεγχος για το αν υπάρχει πραγματικό χρέος του Συλλόγου απέναντι στο ΙΚΑ, αφού υπάρχουν αποφάσεις που δικαιώνουν το Σωματείο, β)για τη διαγραφή του υπολειπόμενου χρέους-τόκων των 38000 ευρώ με νομοθετική ρύθμιση και γ)για την ενοικίαση των κτιριακών τους εγκαταστάσεων από το ΙΚΑ αφού έχει λήξει το συμβόλαιο του με τον σημερινό ενοικιαστή και παρόλα αυτά συνεχίζεται η ενοικίαση.

Συνημμένο 1 . Υπόμνημα του Συλλόγου «Φίλοι του Ραδιοφώνου», σελ.14

Αθήνα 14 /11/2013

ΟΙ ΑΝΑΦΕΡΩΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ο Σύλλογος "Φίλοι του Ραδιοφώνου", ιδρύθηκε το 1960 και είναι Κοινοφελές Σωματείο, με την Νο 649/1979 Απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Εκπέμπει στους 92.00FM stereo και καλύπτει την Δυτική Ελλάδα-Ιόνια νησιά-Ευρυτανεία-Αιγιαλεία κλπ.

Διαδικτυακά, μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης «mesradio92.gr» ακούγεται σε ολόκληρο τον κόσμο και εκπομπές του αναμεταδίδονται μέσω του "ΡΑΔΙΟ ΣΥΜΠΑΝ" , με έδρα το Σύννευ της Αυστραλίας, στον Απόδημο Ελληνισμό, συμβάλλοντας έτσι στην Εθνική προσπάθεια για διατήρηση της επαφής των εκεί Ελλήνων με τη Μητέρα Πατρίδα.

Ο Ραδιοφωνικός σταθμός της Ιερής Πόλης του Μεσολογγίου, αποτελεί την μοναδική ραδιοτηλεοπτική φωνή της πόλης των Ελεύθερων Πολιορκημένων, που υπήρξε από τις πρώτες ελεύθερες και ανεξάρτητες Ερτζιανές φωνές που με αυτή μεγαλώσανε γενιές και γενιές Ελλήνων και ιδιαιτέρως Αιτωλοακαρνάνων. Είναι δε ο μοναδικός ραδιοσταθμός στην Ελλάδα που δεν ανήκει σε ιδιώτες αλλά σε Κοινοφελές Σωματείο.

Στα 52 χρόνια λειτουργίας του, ο Σύλλογος μας παρά τις κρίσεις και τα κυνηγητά που υπέστη, εξακολουθεί να προσφέρει ποιοτικά προγράμματα, διδάσκοντας την ανιδιοτέλεια μέσω του Εθελοντισμού. (προσφορά εργασίας, άνευ αμοιβής από 50 νεολαίους για τους οποίους αποτελεί διέξοδο και κοινωνική προσφορά)

Το ΚΟΙΝΟΦΕΛΕΣ μας Σωματείο χαίρει εκτίμησης τόσο από τους συντοπίτες μας όσο και από Έλληνες που έχουν αποδημήσει σε χώρες και γίνεται συνεχώς δέκτης συγχαρητηρίων από πολλές χώρες, ~~εξωτερικού~~

Με την εισαγωγή της ελεύθερης ραδιοφωνίας (1988) και την πληθώρα των ραδιοσταθμών, ο ραδιοφωνικός μας σταθμός υπέστη σοβαρότατο οικονομικό πλήγμα με αποτέλεσμα να καταρρεύσει οικονομικά και να αναστείλει την λειτουργία του επί διετία περίπου (1991-1992). Κατά την περίοδο αυτή, δυστυχώς, και παρά τις οχλήσεις μας, το ΙΚΑ χρέωνε σε βάρος του σταθμού εργοδοτικές εισφορές παρά την δικαίωση του Συλλόγου μας από τον Αρειο Πάγο, χωρίς να μας γνωρίσει ποιοι συνέτασσαν αυτές τις καταστάσεις και υπέγραφαν ως υπεύθυνοι.

Και εκεί που όλα έδειχναν ότι είχαν χαθεί, μια ομάδα εθελοντών, μια ομάδα σωτηρίας αναλαμβάνει δράση, με ανιδιοτελή πάντα προσφορά και βάζοντας βαθιά το χέρι στην τσέπη, ΑΝΑΣΤΑΙΝΕΙ το ραδιοσταθμό της Πόλης της Θυσίας, χωρίς καμιά βοήθεια από πουθενά, αποπληρώνει συμβιβαστικά αιτήματα των 21 πρώην εργαζομένων, προμηθευτές, και εξοφλά Εφορία, ΔΕΗ κλπ.

Παρέμεινε όμως ένα μεγάλο χρέος προς το ΙΚΑ, της τάξης των 75.600€ περίπου με τοκοφόρα επιβάρυνση 120%, που έφτασε το δυσθεώρητο ποσό των 180.000€ περίπου. Το 2009 η τότε Νομαρχία νοίκιασε τον ένα όροφο μας για τις ανάγκες των Υπηρεσιών της με 5ετές συμβόλαιο και ρυθμίσαμε την οφειλή μας προς το ΙΚΑ στο ποσό των 124.000€, και μέχρι σήμερα τηρούμε ενήμερη την οφειλή μας, με υπεράνθρωπες προσπάθειες και βάζοντας και πάλι βαθιά το χέρι στην τσέπη μας, παρά την δύσκολη οικονομική συγκυρία, καταβάλλοντας κανονικά και χωρίς καθυστερήσεις τις δόσεις μας. Απομένει δε τώρα προς εξόφληση ποσό 38.000€ περίπου, και από τις 96 δόσεις έχουμε ήδη καταβάλλει τις 66 εξ αυτών συμπεριλαμβανομένης και της προκαταβολής δηλ. ποσού 86.094€ ήτοι, το αρχικό κεφάλαιο των 75.000€ και 11.094€ ως τόκους.

Δυστυχώς, όμως, λόγω της κρίσης που διέρχεται η πατρίδα μας και του «Καλλικράτη» η Περιφέρεια έσπασε το συμβόλαιο μετά από 2,5 χρόνια, χωρίς ουδεμία αποζημίωση, αφού για λόγους οικονομίας

συγκέντρωσε όλες τις Υπηρεσίες της στην παλιά Νομαρχία. Ο πενταετής προγραμματισμός εξόφλησης του χρέους καταρρέει, έμεινε δε το οικονομικό βάρος στο Σύλλογο μας, από τις δόσεις των τόκων προς το ΙΚΑ και η απωπληρωμή των εργασιών που πραγματοποιήθηκαν στο κτίριο μας σύμφωνα με τις ανάγκες και τις υποδείξεις της τότε Νομαρχίας.

Τα οικονομικά, λοιπόν, δεινά που μας προκάλεσε η μονομερής λύση του συμβολαίου από την Περιφέρεια έρχεται να συμπληρώσει και η μεγάλη οικονομική κρίση-ύφεση, έτσι οι ιδιωτικές διαφημίσεις πια είναι λιγοστές, οι κρατικές ελάχιστες, ΟΠΑΠ, ΣΤΟΙΧΗΜΑ, ΛΑΧΕΙΑ, σπανίζουν πλέον, και δεν ΘΑ μπορούμε πλέον να είμαστε συνεπείς για πολύ καιρό ακόμη στις υποχρεώσεις μας προς το ΙΚΑ. Επιβιώνουμε μετά βίας και με υπέρτατη ανιδιοτελή προσφορά των εθελοντών που στηρίζουν έμπρακτα τον σταθμό μας, με τα 200 μέλη.

Τέλος αποφασιστικό ήταν το χτύπημα της φοροεισπρακτικής πολιτικής της τότε κυβέρνησης, που με τον νόμο 3888/11 φορολογεί εισοδήματα από ενοίκια, και στα κοινωφελή ιδρύματα με αναδρομική ισχύ, μάλιστα, από το 2010, αυτοτελώς με συντελεστή μετά χαρτοσήμου 25,6%.

Τελευταία καταβάλλουμε προσπάθειες προκειμένου να νοικιάσουμε το Κτίριο μας σε διάφορους φορείς, στον ΔΗΜΟ, ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, ΤΟ ΙΚΑ, ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ κλπ. οι οποίες επι του παρόντος δεν τελεσφόρησαν.

Ως εκ τούτου επαναφέρουμε παλαιότερη πρόταση μας προς την διοίκηση του ΙΚΑ, να του ενοικιάσουμε προς στέγαση των διοικητικών του Υπηρεσιών και συγκεκριμένα τον 1^ο όροφο αποτελούμενο εκ 550τ.μ. πανταχόθεν ελεύθερο, με δρόμους προσπέλασης, με προσόψεις σε πλατείες και στην Λιμνοθάλασσα, (απέναντι από τα ιατρεία του ΙΚΑ) και επί πλέον χώρο στάθμευσης ενός περίπου στρέμματος, στην ίδια τιμή (2450€) που πληρώνει σήμερα το ΙΚΑ ως ενοίκιο, σε ισόγειο ενιαίο χώρο, 280 τ.μ. χωρίς διαρρυθμίσεις, στερούμενο παντελώς χώρου στάθμευσης και δρόμων προσπέλασης.

Αιτούμαστε λοιπόν,

- 1 την ενοικίαση των κτιριακών μας εγκαταστάσεων με παρακράτηση ολοκλήρου του ενοικίου από το ΙΚΑ μέχρι εξοφλήσεως του χρέους μας ή
- 2 Αφού μέχρι σήμερα έχουμε καταβάλλει, απαρεγκλίτως, το αρχικά οφειλόμενο ποσό των 75,000€ και 11.094€ σε τόκους θα σας παρακαλούσαμε να προβείτε στην διαγραφή του υπολειπόμενου χρέους-τόκων των 38000€, ΜΕ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ, ώστε να καταστεί βιώσιμη η λειτουργία του Ιστορικού Ραδιοφωνικού Σταθμού της Κιβωτού του Έθνους ή
- 3 Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να καρποφορήσουν οι ως άνω προτάσεις μας, προτείνουμε ακόμη, την επιμήκυνση του χρέους μας συμπεριλαμβανομένου, ει δυνατόν, και ανάλογου «κουρέματος».

Ελπίζουμε να κατανοήσετε την αγωνία και την τεράστια, αφιλοκερδή, προσπάθεια μας και να συμβάλλετε με όποιον τρόπο νομίζετε ώστε η Πόλη των Ελεύθερων Πολιορκημένων να συνεχίσει να διαθέτει την Ερτζιανή της φωνή για το καλό της περιοχής και του ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ, και να μην επαναληφθεί η ολιγωρία των τότε πολιτικών που οδήγησε στην πτώση του Μεσολογγίου και σήμερα στην πτώση της Ιστορικής ραδιοφωνής της Πόλης των Ελεύθερων Πολιορκημένων από την ίδια αιτία.

Σε κάθε περίπτωση που θα οδηγηθούμε σε αναστολή λειτουργίας του Σταθμού μας, εκτός της Πολιτικής και Κοινωνικής αναταραχής που θα προκύψει στην πόλη μας θα είναι και ανασταλτικός παράγων για την είσπραξη των δόσεων του ΙΚΑ, ΔΕΗ, ΑΕΠΙ, ΔΟΥ, Προμηθευτών κλπ.

ΜΙΚΡΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΑΣ.

- Υποτροφίες σε 15-20 απόρους σπουδαστές, επί σειρά 10ετιών.
- Διατήρηση φιλαρμονικής-χορευτικού και χορωδιακού συγκροτήματος στο Μεσολόγγι.
- Χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης σε ευαγή ιδρύματα, όπως γηροκομείο, φιλόπτωχα ταμεία, Αθλητικά σωματεία, Εκπολιτιστικούς συλλόγους και σε μεμονωμένες άπορες οικογένειες.
- Έπαθλα και βραβεία σε αριστούχους μαθητές και μαθήτριες Γυμνασίων και Λυκείων της περιοχής μας.
- Ίδρυση δανειστικής βιβλιοθήκης.
- Ανέγερση ιδιόκτητου κτιρίου 1500τ.μ. για την στέγαση των δραστηριοτήτων του συλλόγου μας.
- Δωρεάν διάθεση των αιθουσών μας σε πολιτιστικές κυψέλες.
- Εκτύπωση βιβλίων για την ζωή και το έργο των πνευματικών μορφών του Νομού μας.
- Εκτύπωση τουριστικού οδηγού του Μεσολογγίου.
- Σηματοδότηση της πόλης του Μεσολογγίου.
- Παλαιότερα είχε ανοιχτεί λογαριασμός στην ΕΤΕ, με πρώτο καταθέτη το κοινωφελές μας Σωματείο προκειμένου να ναυπηγηθεί και προσφερθεί στο πολεμικό μας Ναυτικό, πλοίο με το όνομα ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ.

Ακόμη και στην σημερινή δύσκολη οικονομική μας κατάσταση ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΔΗΜΟΣ, ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΤΕΙ, ΠΑΝΑΓΙΑ ΕΛΕΟΥΣΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ, ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΥΑΓΕΙ ΙΔΡΥΜΑΤΑ, τυγχάνουν δωρεάν αναμεταδόσεων και κτιριακής φιλοξενίας και στέγασης για το κοινωφελές έργο τους.

Μεσολόγγι Δεκέμβρης /2012

Για το Δ.Σ.

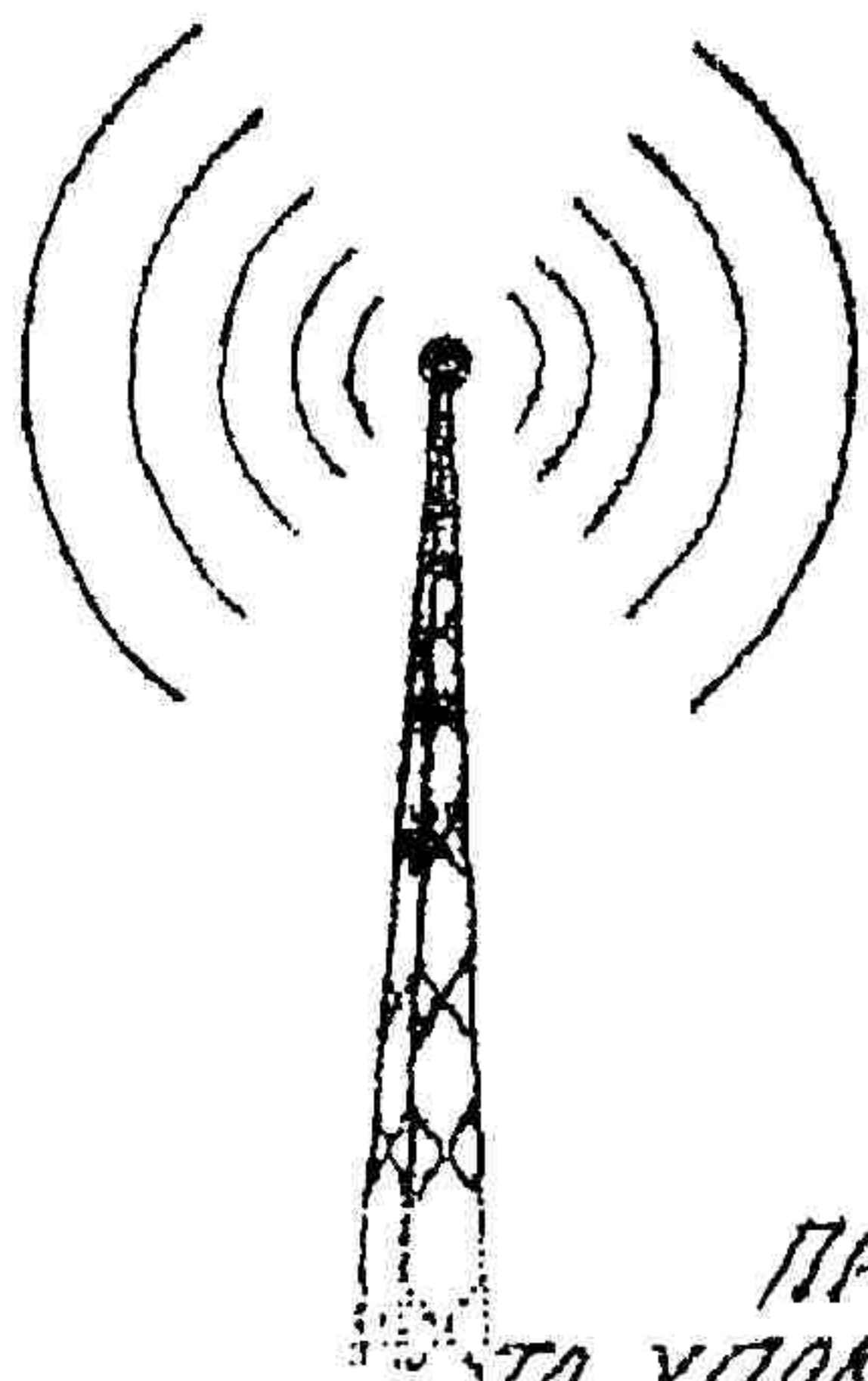
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Νικ. Φιλιππόπουλος

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μιχ. Πετρονικολός

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ 31 - ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ
ΑΦΜ 090127369 ΔΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΤΗΛ. 26310 22644 - 22764 - 28352

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ 31
ΤΗΛΕΦ.: ΔΙΟΙΚ. 24282 - ΔΙΝΣΗ 22644 - ΛΟΓΙΣΤ. 28352 - ΤΕΧΝ. ΥΠΗΡ. 22764
FAX: 0631 - 28832

Αριθ. Πρωτ.

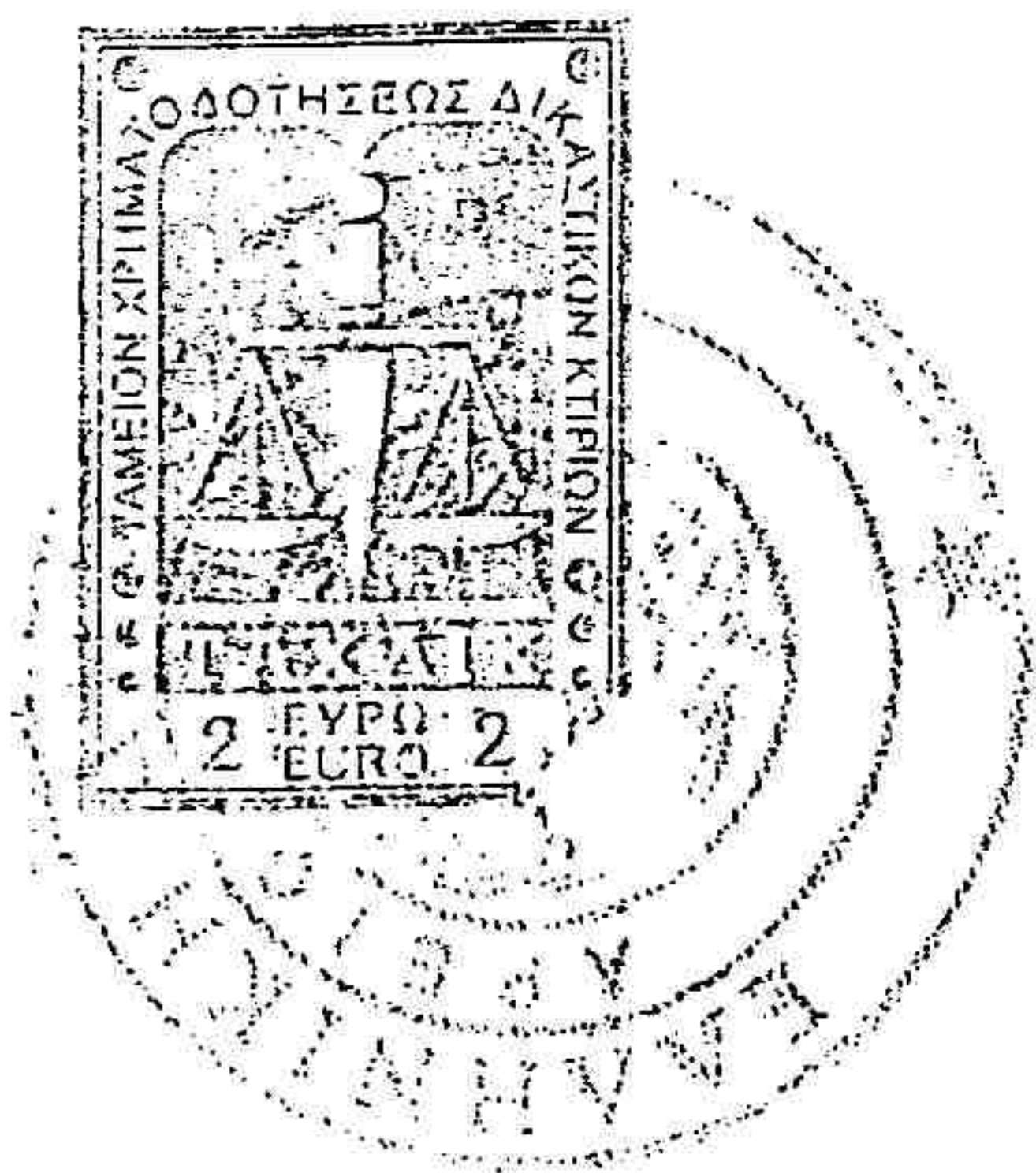
Μετολόγγι 16/6/1995

ΠΡΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΚ/ΜΑ Ι.Κ.Α. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΕΙΧΤΑΥΘΑ

Κύριε Διευθυντά,

- Σε απάντηση της κοιτοποιηθείσας και σε μας αποφάσεως της επιτροπής εστάσεων του Ι.Κ.Α. Μετολόγγι (N. 132/1915/25.95), έχουμε τα επισημαίνουμε τα εξής:
- 1ο Η μη παρουσία μας στην Επιτροπή σας τη Δευτέρα 24/5/95, οφείλεται στο γεγονός ότι την ημέρα αυτή ευρισκόμεθα στην Αθήνα ανταποκρινόμενοι σε υπηρεσιακή αποστολή μας στο Υπουργείο Κοινοτ. Υπηρεσιών και το Κεντρικό Κατ/μα του Ι.Κ.Α. κ.λ.π., πράγμα το οποίο είχαμε γνωστοποιήσει και επανάληψη στο Δ/ντή κ. Β. Νάκου ο οποίος μας επεσχέθη ολιγοήμερη απελευθέρωση της υποθέσεώς μας. Και μάλιστα προξένησε κατ'απλήρη το ότι προκλήθηκε κανονικά η διαδικασία !!!
 - 2ο Επίσης έκκληση μας προκάλεσε το γεγονός ότι ο κ. Δ/ντής παραπληροφόρησε την Επιτροπή ..., λέγοντας ότι η δικαστική απόφαση είναι υποχρεωτική δια το Ι.Κ.Α, ενώ η αλήθεια είναι ότι οι αποφάσεις των δικαστηρίων δεν είναι δεσμευτικές για την Επιτροπή σας. -
 - 3ο Μας είναι αδιανόητο να πιστεύουμε, ότι δύναται το Ι.Κ.Α να επικοινωνεί ένσημα ενώ φέρει ευχρηστών στον ίδιο εργαζόμενο για εργασία που προσφέρει τις ίδιες ώρες σε διαφορετικούς εργαζόμενους...
 - 4ο Δεν νομίζουμε ότι διαφεύγει το γνωμικό ότι "ούκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος". Δεν νομίζουμε ότι διαφεύγει το γνωμικό ότι "οὐκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος". Δεν νομίζουμε ότι διαφεύγει το γνωμικό ότι "οὐκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος".
 - 5ο Διευκρινίζουμε γιατί δεν προσφεύγετε στη Νομική Υπηρεσία του Ι.Κ.Α. για να διευκρινιστεί όπως παρακάτω σας έχει ζητηθεί από κείνους, εάν δικαιούται εργαζόμενος ο οποίος έχει κάμει επίσκεψη εργασίας, αν αόριστο ασφάλιστρο, ή η ασφάλισή του διακόπτεται μετά παρέλευση ενός μηνός.
- Οι παραπάνω ενέργειες νομίζουμε ότι αποσταλούν χειρισμούς της Υπηρεσίας σας οι οποίοι αποβαίνουν εις βάρος των Κοινοβουλευτών Συλλόγων "Φίλων του Ραδιοφώνου" και πράγματι ληφούμεθα ότι δεν μπορείτε να κατανοήσετε βαθύτερα το θέμα μας.
- Ενώ ποτε καλά γνωρίζετε ότι από την επαναλειτουργία του Ρ/Σ και μετά, ο Σύλλογός μας είναι ενεργός και στις αρχές το Ι.Κ.Α υποχρεώσεται να, αλλά και προς όλες τις σε γίνει συναλλαγές του. -

Α.Π.

Αριθμός 1228/1998

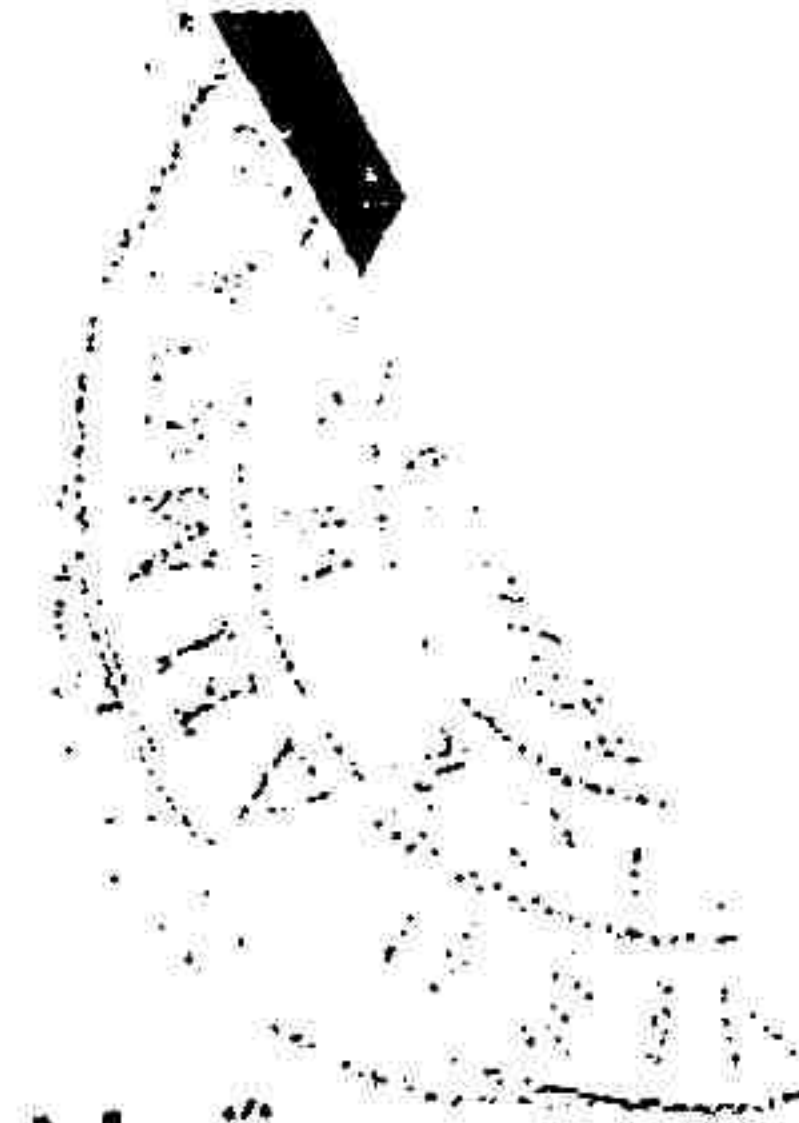
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Β' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Βελλή, Αντιπρόεδρο, Ευάγγελο Κρουσταλάκη, Ευάγγελο Περλίγκα, Ιωάννη Τέτοκα και Αντώνιο Παπαθεοδώρου, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 28 Απριλίου 1998, με την παρουσία και της γραμματέως Ασπασίας Ζαρουχλιώτου, για να δικάσει μεταξύ:

Των αναιρεσιδόντων: 1. Παναγιώτου Συμεών Μάσσου και 2. Γεωργίου Περιάνδρου Παπανικολάου, κατοίκων Μεσολογγίου, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Συμεών Λυμπεράκη.

Του αναιρεσιβλήτου: Σωματείου με την επωνυμία «Σύλλογος Φίλοι του Ραδιοφώνου Μεσολογγίου», που εδρεύει στο Μεσολόγγι και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αριστοτέλη Μιμμή.

Η ένδικη διαφορά έχει εισαχθεί με την από 19 Μαΐου 1992 αγωγή των ήδη αναιρεσιόντων που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Μεσολογγίου. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 16/1994 του ίδιου Δικαστηρίου και 982/1996 του Εφετείου Πατρών. Την αναίρεση της τελευταίας αποφάσεως ζητούν οι αναιρεσιέοντες με την από 31 Μαρτίου 1997 αίτησή τους.

Κατά τη συζήτηση της αιτήσεως αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω, ο εισηγητής Αρεοπαγίτης Αντώνιος Παπαθεοδώρου ανέγνωσε την από 10 Απριλίου 1998 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως, ο πληρεξούσιος των αναιρεσιόντων ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και ο πληρεξούσιος του αναιρεσιβλήτου την απόρριψή της και καθένας την καταδίκη του αντιδίκου στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι.- Επειδή η διάταξη του άρθρου 559 αρ. 20 Κ.Πολ.Δ. έχει την έννοια ότι ο λόγος αυτός αναιρέσεως ιδρύεται όταν το δικαστήριο μόρφωσε την κρίση του αποκλειστικώς ή κατά κύριο λόγο εκ του φερομένου ως παραμορφωθέντος εγγράφου και όχι όταν συνεξετίμησε αυτό με άλλα αποδεικτικά μέσα, χωρίς να εξαίρεται το έγγραφο αναφορικά προς το περί υπάρξεως ή ανυπαρξίας του αποδεικτέου γεγονότος πόρισμα, γιατί στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν είναι εφικτή η εξακρίβωση της ιδιαίτερης αποδεικτικής σημασίας του εγγράφου παρά μόνο με την

ΣΚΕΦΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

εκτίμηση και των λοιπών συνεκτιμηθέντων με αυτό από το δικαστήριο της ουσίας αποδεικτικών μέσων, η οποία όμως είναι, σύμφωνα με το άρθρο 561 παρ.1 Κ.Πολ.Δ., ανεπίτρεπτη. Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο, όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη απόφασή του, απέρριψε την υπ' αμφοτέρων των αναιρεσειόντων εγερθείσα κατά του αναιρεσιβλήτου αγωγή, περί:

α) ακυρώσεως των από 11.5.1992 καταγγελιών των συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου αυτών λόγω της εκ μέρους του αναιρεσιβλήτου καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος της καταγγελίας, οφειλομένης σε εκδίκηση ένεκα συνδικαλιστικής δράσεως των αναιρεσειόντων, και β) επιδικάσεως εντεύθεν στους ιδίους μισθών υπερημερίας για το επίδικο χρονικό διάστημα, γιατί δέχθηκε με την πλησσομένη απόφαση ότι οι ανωτέρω κοινοποιηθείσες νομίμως κατά την 14.5.1992 προς τους αναιρεσειόντες έγγραφες καταγγελίας ήσαν, ένεκα ελλείψεως εμφίλοχωρήσεως καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος, έγκυρες λόγω προηγηθείσας χρονικώς εκ μέρους του αναιρεσιβλήτου υποβολής κατά των αναιρεσειόντων των από 14.4.1992 και από 7.5.1992 μηνύσεων και ασκήσεως με βάση αυτές ποινικής διώξεως για τις αξιόποινες πράξεις των διαταράξεως οικιακής ειρήνης, συκοφαντικής δυσφημήσεως και εξυβρίσεως με λόγο και έργο, και εντεύθεν το αναιρεσίβλητο δεν περιήλθε σε κατάσταση υπερημερίας περί την αποδοχή των υπηρεσιών των αναιρεσειόντων και γι' αυτό δεν οφείλονται προς αυτούς μισθοί υπερημερίας. Η κρίση αυτή του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου σχηματίσθηκε, όπως συνάγεται από την ίδια απόφαση, από το περιεχόμενο των καταθέσεων των μαρτύρων και του νομίμου

εκπροσώπου του αναιρεσιβλήτου και όλων των εγγράφων τα οποία επικαλέσθηκαν και προσκόμισαν οι διάδικοι, χωρίς να γίνει για κάποιο από αυτά ιδιαίτερη έξαρση αποσκοπούσα στη θεμελίωση του αποδεικτικού πορίσματος. Συνεπώς ο πρώτος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως, κατά το μέρος του με το οποίο προβάλλεται η πλημμέλεια της παραμορφώσεως του περιεχομένου των από 11.5.1992 εγγράφων καταγγελιών των συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου αμφοτέρων των αναιρεσειόντων, στις οποίες διαλαμβάνεται δήλωση του αναιρεσιβλήτου περί προσδιορισμού της 18.11.1991 ως ημέρας απολύσεώς τους, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

II.- Επειδή, κατά το άρθρο 559 αριθ.8 Κ.Πολ.Δ., η απόφαση αναιρείται αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ως πράγματα δε, κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, θεωρούνται οι ισχυρισμοί οι οποίοι έχουν αυτοτελή ύπαρξη και τείνουν στη θεμελίωση ή την κατάλυση ουσιαστικού ή δικονομικού δικαιώματος, που ασκήθηκε είτε ως επιθετικό είτε ως αμυντικό μέσο και όχι οι αρνητικοί της αγωγής ή της ενστάσεως ισχυρισμοί και οι συνιστώντες επιχειρήματα ή συμπεράσματα των διαδίκων ή του δικαστηρίου, απορρέοντα εκ της εκτιμήσεως των αποδείξεων. Στην προκειμένη περίπτωση αμφότεροι οι αναιρεσειόντες, αφού επικαλούνται με τον ίδιο ως άνω λόγο της αιτήσεως αναιρέσεως τα προαναφερόμενα και εκτιθέμενα στην προηγούμενη παράγραφο πραγματικά περιστατικά, διατείνονται περαιτέρω, ότι το αναιρεσίβλητο

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ
Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ

92

5

αποσυνέδεσε τις από 11.5.1992 καταγγελίες των συμβάσεων εργασίας τους εκ των υπ' αυτού υποβληθεισών από 14.4.1992 και 7.5.1992 μηνύσεών του και ότι το Εφετείο δεχθέν με την προσβαλλομένη απόφασή του τα αντίθετα και συνδέσαν αιτιωδώς τις μνημονευόμενες καταγγελίες με γεγονότα που τελέσθηκαν μεταγενέστερα της 18.11.1991, κατά την οποία, όπως προκύπτει από τις ως άνω καταγγελίες, συντελέσθηκε η απόλυσή τους, υπέπεσε στην υπό του άρθρου 559 αριθ. 8 Κ.Πολ.Δ. προβλεπόμενη πλημμέλεια, γιατί δεν έλαβε υπόψη πράγματα προταθέντα και έχοντα ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης. Ο λόγος αυτός, κατά το ανωτέρω μέρος του, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, γιατί ο ανωτέρω ισχυρισμός δεν αποτελεί «πράγμα», αλλά προβάλλεται ως επιχείρημα εκ της εκτιμήσεως του περιεχομένου αμφοτέρων των μνημονευομένων εγγράφων προς ενίσχυση της απόψεως των αναιρεσιδόντων περί λύσεως των συμβάσεών τους κατά την 18.11.1991.

III.- Επειδή από τις διατάξεις των άρθρων 118 αρ. 4, 566 παρ. 1, 577 παρ. 3 και 578 Κ.Πολ.Δ. συνάγεται, ότι στο λόγο αναιρέσεως πρέπει να αναφέρεται κατά τρόπο σαφή η νομική πλημμέλεια που αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα να διαπιστωθεί αν και σε ποιό από τους περιοριστικώς αναφερόμενους στο άρθρο 559 Κ.Πολ.Δ. λόγους εμπίπτει η προβαλλομένη αιτίαση. Ειδικότερα ως προς μεν τον εκ του άρθρου 559 αριθ. 1 Κ.Πολ.Δ. λόγο αναιρέσεως, που συντρέχει όταν το δικαστήριο της ουσίας εφάρμοσε κανόνα ουσιαστικού δικαίου μη εφαρμοστέο ή παρέλειψε την εφαρμογή του εφαρμοστέου, είτε προσέδωκε στον εφαρμοσθέντα κανόνα

έννοια διαφορετική από εκείνη την οποία έχει, για να είναι ορισμένος και κατά συνέπεια παραδεκτός, δεν αρκεί να μνημονεύονται ή και να παρατίθενται οι διατάξεις, που φέρονται ότι παραβιάσθηκαν, καθώς και η νομική κρίση του δικαστηρίου για την έννοια αυτών, αλλ' απαιτείται επί πλέον να εκτίθενται σαφώς και τα πραγματικά γεγονότα, τα οποία έγιναν δεκτά από το δικαστήριο της ουσίας (οι παραδοχές του) και σε τι συνίσταται το σφάλμα της αποφάσεως περί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του νόμου. Ως προς δε τον εκ του άρθρου 559 αριθ. 19 Κ.Πολ.Δ. λόγο αναιρέσεως, που δημιουργείται όταν η απόφαση του δικαστηρίου της ουσίας δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, για να είναι ορισμένος και κατά συνέπεια παραδεκτός, πρέπει, εκτός της παραθέσεως των παραδοχών του δικαστηρίου της ουσίας, να προσδιορίζεται σε τι συνίσταται η αποδιδόμενη στην προσβαλλομένη απόφαση πλημμέλεια της ελλείψεως νόμιμης βάσεως (Ολ. Α.Π. 32/1996). Διαφορετικά ο λόγος αναιρέσεως, κατ' αμφοτέρες τις ανωτέρω περιπτώσεις, είναι αόριστος, η δε αοριστία αυτή δεν δύναται να συμπληρωθεί με παραπομπή στο δικόγραφο της αγωγής ή της εφέσεως ή στις προτάσεις του αναιρεσείοντος. Στην προκειμένη περίπτωση οι αναιρεσείοντες διατείνονται: Α) με τον πρώτο λόγο της αιτήσεως αναιρέσεως, επικαλούμενοι τα ως άνω μνημονευόμενα στις πρώτη και δεύτερη παραγράφους πραγματικά περιστατικά, ότι το Εφετείο παραβίασε ευθέως τις διατάξεις των άρθρων 167, 669 Α.Κ., 5 παρ. 1 ν. 2112/1920 και 7 ν. 3198/1955 και στέρησε την προσβαλλομένη

ΠΡΕΣΒΕΥΣΗ
Ο Εισαγγελέας

απόφασή του νόμιμης βάσεως, γιατί διέλαβε ανεπαρκείς και αντιφατικές αιτιολογίες σε ζήτημα που ασκούσε ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, Β) με το δεύτερο λόγο, και αφού παραθέτουν την κατά την άποψή τους ερμηνεία των άρθρων 5 παρ. 1 ν. 2112/1920 και 7 ν. 3198/1955, ότι το Εφετείο, που δέχθηκε ότι «την 17.11.1991 έπαυσε να εκπέμπει ο ως άνω σταθμός» και ότι το αναιρεσίβλητο «κάλεσε εγγράφως τους υπαλλήλους την 20.3.1992 να αναλάβουν εργασία είτε με σύμβαση έργου είτε να πάρουν αυτοί τη διαχείριση του σταθμού μέχρι την οικονομική του ανάρρωση», έπρεπε να κρίνει ότι αυτό περιήλθε σε κατάσταση υπερημερίας περί την αποδοχή της εργασίας τους και την καταβολή των από έτους και πλέον καθυστερουμένων αποδοχών τους και ότι έτσι το ως άνω δικαστήριο με την κρίση του αυτή παρεβίασε τις ως άνω διατάξεις και εκείνη του άρθρου 281 Α.Κ. και διέλαβε στην πλησσομένη απόφαση ανεπαρκείς και αντιφατικές αιτιολογίες, και Γ) με τον τρίτο λόγο ότι το Εφετείο δεχθέν ότι «ο σκοπός του αναιρεσιβλήτου σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού του είναι μη κερδοσκοπικός» και ότι αυτό «ήθελε να εκμεταλλευθεί την περίοδο των εορτών του Πάσχα (26.4.1992) κατά την οποία θα απεκόμιζε αρκετά κέρδη από τις διαφημίσεις», παραβίασε ευθέως το άρθρο 78 Α.Κ. και διέλαβε στην απόφασή του αντιφατική αιτιολογία. Οι ανωτέρω λόγοι της αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι, γιατί οι αναιρεσείοντες δεν παραθέτουν στο δικόγραφο της αναιρέσεως τις παραδοχές του Εφετείου που απετέλεσαν το έρεισμα της νομικής του κρίσεως για την ουσιαστική αβασιμότητα της αγωγής τους και

έτσι δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο υπέπεσε στις ευθεία ή εκ πλαγίου παραβιάσεις των υπό των αναιρεσιόντων επικαλουμένων ως άνω ουσιαστικών διατάξεων. Ούτε οι ίδιοι προσδιορίζουν στους ανωτέρω πρώτο και δεύτερο λόγους τα σημεία στα οποία εντοπίζεται η ανεπάρκεια της αιτιολογίας της πλησσομένης αποφάσεως και ποιές είναι οι αντιφατικές αιτιολογίες. Η δε παράθεση, και μόνον, εκ μέρους των αναιρεσιόντων των προαναφερομένων μικρών και ελλειπτικών αποσπασματικών παραδοχών του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου δεν αρκεί για τον έλεγχο της νομικής (ερμηνευτικής ή υπαγωγικής) πλημμέλειας, στην οποία υπέπεσε αυτό και δεν καθιστά εφικτή τη διαπίστωση της ευθείας παραβιάσεως των ως άνω ουσιαστικών διατάξεων και της ελλείψεως νόμιμης βάσεως.

IV.- Επειδή κατά το άρθρο 561 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., η εκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας πραγματικών γεγονότων και ιδιαιτέρως του περιεχομένου εγγράφων δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, εκτός αν παραβιάσθηκαν κανόνες δικαίου στους οποίους περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί ή αν υπάρχει λόγος αναιρέσεως κατά το άρθρο 19 και 20. Στην προκειμένη περίπτωση οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται: α) με το δεύτερο λόγο της αιτήσεως αναιρέσεως περαιτέρω, και αφού επικαλούνται τα παρατεθέντα στην προηγούμενη παράγραφο πραγματικά περιστατικά του ως άνω λόγου, ότι το Εφετείο έπρεπε με βάση αυτά να κρίνει αντιθέτως, ότι τα καταμηνυθέντα δήθεν ποινικά αδικήματα δεν τελέσθηκαν κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας και δεν διετάραξαν την ομαλή λειτουργία του ραδιοφωνικού σταθμού του αναιρεσιβλήτου, ότι τόσο η

ΕΦΕΤΕΙΟ
ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

94

Σ

καταμήνυσή τους όσο και η επίκληση αυτής προς καταγγελία των συμβάσεων εργασίας τους ήταν προσχηματική και καταχρηστική και ότι έτσι το Εφετείο παρεβίασε ευθέως τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 ν. 2112/1920, 7 ν. 3198/1955 και 281 Α.Κ. και στέρησε την απόφαση από νόμιμη βάση και β) με το τέταρτο λόγο ότι το Εφετείο, με βάση τις γινόμενες υπ' αυτού δεκτές κρίσεις του, τις αναγόμενες στην επελθούσα κατά την 17.11.1991 διακοπή της λειτουργίας του ραδιοφωνικού σταθμού του αναιρεσιβλήτου, στην υπ' αυτού οφειλή προς το προσωπικό του των καθυστερουμένων αποδοχών και στην πρόσκληση αυτού κατά την 20.3.1992 προς αποδοχή της μετατροπής της συμβάσεως εργασίας σε τοιαύτη έργου, έπρεπε να δεχθεί, ότι σε βάρος τους διαπράττεται εξακολουθητικώς το αδίκημα του ν. 690/1945, ότι η αξιόποινη αυτή συμπεριφορά του αναιρεσιβλήτου κατέστησε αδύνατη την επιβίωσή τους και των οικογενειών αυτών και ότι η επιχειρηθείσα πρόσκαιρη κατάληψη του μη λειτουργούντος ραδιοφωνικού σταθμού ήταν απολύτως δικαιολογημένη και απέβλεπε στην προστασία βασικών και ουσιωδών δικαιωμάτων τους και ότι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, που δέχθηκε τα αντίθετα, στέρησε την προσβαλλομένη απόφαση από νόμιμη βάση, γιατί διέλαβε ανεπαρκείς αιτιολογίες. Οι ανωτέρω λόγοι της αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι, γιατί, υπό την επίκληση πλημμελειών εκ του άρθρου 559 αριθ. 1 και 19 Κ.Πολ.Δ. ο δεύτερος λόγος και εκ του άρθρου 559 αριθ. 19 Κ.Πολ.Δ. ο τέταρτος λόγος, πλήσσουν την αναιρετικώς ανέλεγκτη εκτίμηση των αποδείξεων από το δικαστήριο της ουσίας

αναφορικώς με την εκ μέρους του αναιρεσιβλήτου καταγγελία των συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου των αναιρεσιδόντων λόγω τελέσεως υπ' αυτών χρονικώς προηγούμενων αξιοποιώνων πράξεων, με τη μορφή πλημμελημάτων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

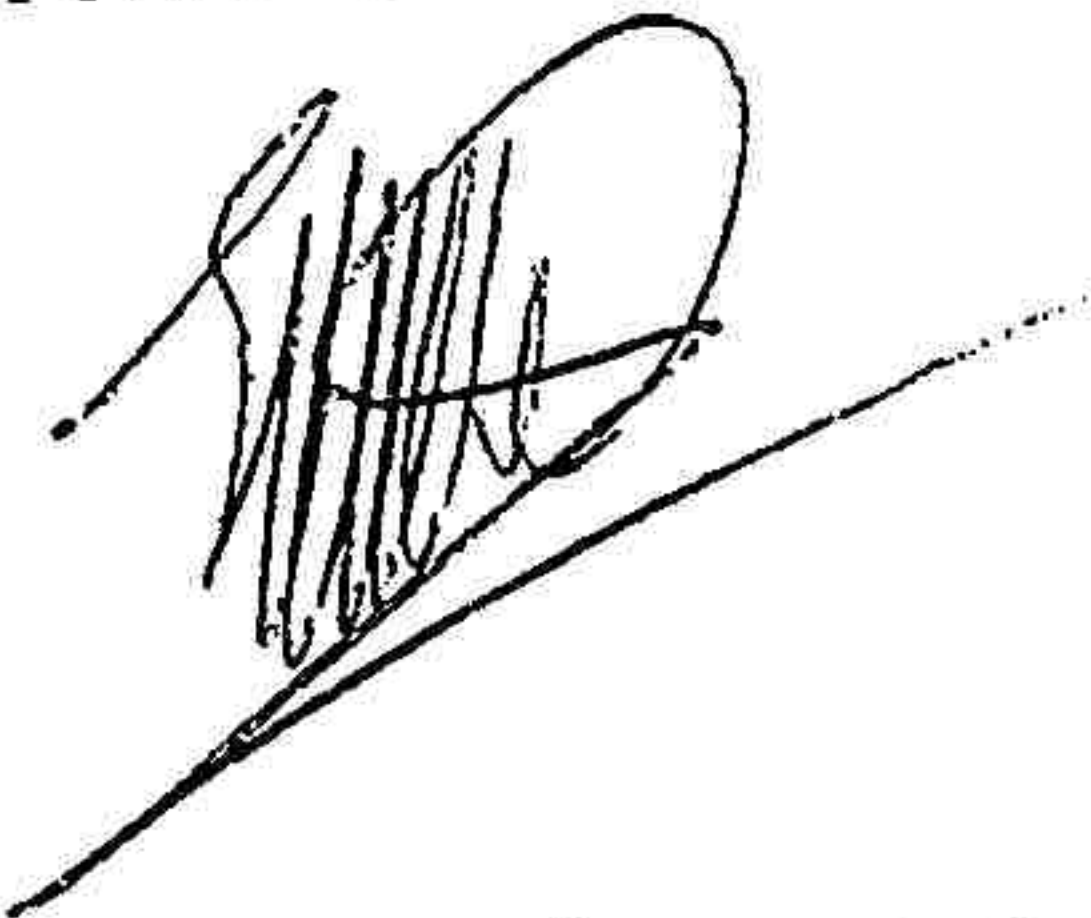
Απορρίπτει την από 31 Μαρτίου 1997 αίτηση των 1) Παναγιώτη Μάσσου και 2) Γεωργίου Παπανικολάου περί αναιρέσεως της 982/1996 αποφάσεως του Εφετείου Πατρών. Και

Καταδικάζει τους αναιρεσιδόντες να πληρώσουν στο μη καταθέσαν προτάσεις αναιρεσίβλητο τα δικαστικά έξοδα της δίκης εξ εκατόν ογδόντα χιλιάδων (180.000) δραχμών.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 9 Ιουνίου 1998. Και

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο στην Αθήνα, στις 29 Ιουνίου 1998.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πιστό Αντίγραφο

